Το μάθημα των Θρησκευτικών και η ...Ευρώπη! (Αρχιμ. π. Ιωακείμ Οικονομίκου, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου Ι. Μ. Κίτρους)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 7 Νοεμβρίου, 2010

Ο πρώην Αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρι Ράμσεϋ, μιλώντας για το μεγαλείο της Ορθοδοξίας δήλωσε: «Βεβαίως υπάρχει σημαντικός αριθμός δογμάτων τα οποία όλοι παραδεχόμαστε. Υπάρχουν όμως ορισμένα άλλα πράγματα, τα οποία άλλοι από εμάς δέχονται και άλλοι απορρίπτουν. Συγκρίνετε αυτόν τον τρόπο σκέψης με την Ορθοδοξία. Εκεί θα βρείτε μια πλήρη και ωραία εικόνα, η οποία προκαλεί ενιαίο και αδιαίρετο σύνολο. Εάν αφαιρέσετε οποιοδήποτε στοιχείο, θα καταστρέψετε το όλο. Η Ορθοδοξία συνίσταται ακριβώς σε αυτήν την ολότητα, η οποία αγκαλιάζει το θείο και το ανθρώπινο» (R.M.French, "The Eastern Orthodox Church").

Η φράση αυτή του πρώην Αρχιεπισκόπου του Καντέρμπουρι, αποτελεί θα λέγαμε ένα ύμνο προς την Ορθόδοξο Εκκλησία. Την ίδια άποψη έχουν και κάποιοι Γερμανοί Θεολόγοι, οι οποίοι αναφερόμενοι στον πλούτο και το μεγαλείο της Ορθοδόξου Λατρείας αναφέρουν: «Η Ορθόδοξη Λατρεία αποτελεί μοναδικό, σε δύναμη και παραστατικότητα, κήρυγμα του Ευαγγελίου» (Fr. Heiler).

«Η λατρεία επιδιώκει να παρουσιάσει την νίκη της ζωής, την οποία εξασφάλισε η είσοδος του Θεού στον κόσμο». (E. Seebarg). Ο J.Tyciak αναφέρει: «Οι πατέρες της Εκκλησίας και η λειτουργία της, είναι οι κατεξοχήν πηγές της Ορθοδόξου Θεολογίας στην οποία η ζωντανή πνοή του Πνεύματος της Αρχαίας Εκκλησίας είναι ψηλαφητή». Αλλά και ένας μεγάλος φιλλέλην και λάτρης της Βυζαντινής κληρονομιάς μας, ο αείμνηστος Στήβεν Ράνσημαν στην τελευταία συνέντευξη που παραχώρησε στις 14 - 7 - 2000 στο Περιοδικό «ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ», αναφερόμενος στο μέλλον της Ορθοδοξίας είπε: «Μερικές φορές - τι να πω - αισθάνομαι πολύ απογοητευμένος από τις άλλες Εκκλησίες της Δύσεως. Όμως, χαίρομαι με την σκέψη ότι στα επόμενα 100 χρόνια η Ορθοδοξία, θα είναι η μόνη ιστορική Εκκλησία που θα υφίσταται. Η Αγγλικανική Εκκλησία είναι σε πολύ κακά χάλια, και η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία χάνει συνεχώς έδαφος. Αλλά, ευτυχώς, υπάρχει η Ορθόδοξη Εκκλησία που μπορεί να προσφέρει την πραγματική πνευματικότητα που οι άλλες Εκκλησίες δεν μπορούν πλέον να μεταδώσουν. Όλα αυτά με οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Ορθοδοξία θα διατηρηθεί σε αντίθεση με τις άλλες».

Αυτά τα αναφέρω, γιατί, ενώ μεγάλοι Θεολόγοι και Ιστορικοί μη Ορθόδοξοι,

εγκωμιάζουν την Ορθοδοξία και την συμβολή της στην Ευρωπαϊκή και γιατί όχι και στην Παγκόσμια κονίστρα, έρχονται οι ημέτεροι και προσπαθούν να κάνουν ένα έγκλημα. Ένα έγκλημα το οποίο θα φέρει την καταστροφή στα νέα παιδιά. Και μιλάω για την αντιμετώπιση του μαθήματος των Θρησκευτικών, το οποίο τείνει να γίνει προαιρετικό, και μάλιστα κατατάσσοντάς το στην τελευταία θέση των Κοινωνικών Επιστημών. Έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια αποχριστιανοποιήσεως και αποδομήσεως της Ελλάδος από τα ιδανικά, τις αξίες και τα οράματα με τα οποία μεγαλούργησε το Γένος μας όλους αυτούς τους αιώνες. Η αποδόμηση ξεκίνησε με την καταστροφή της γλώσσης, με την αλλοίωση της ιστορίας, και τώρα με την προαιρετική διδασκαλία των Θρησκευτικών.

Πολλοί ισχυρίζονται και λένε ότι αυτό είναι επιταγή της Ευρώπης, η οποία θέλει μια αλλαγή στο μάθημα των Θρησκευτικών. Αυτό είναι πέρα για πέρα λάθος και ένα μεγάλο ψέμα. Στην Ευρώπη, υπάρχουν σχολεία, στα οποία το μάθημα διδάσκεται κανονικότατα. Στην έδρα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως τις Βρυξέλλες, τα σχολεία αυτά στα οποία φοιτούν τα παιδιά των εργαζομένων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, χρηματοδοτούνται από την ίδια την Ευρώπη. Σε αυτά τα σχολεία, το μάθημα των Θρησκευτικών διδάσκεται όχι ως θρησκειολογικό, αλλά ως ομολογιακό μάθημα. Έτσι τα ελληνόπουλα, αλλά και τα παιδιά άλλων Ορθοδόξων, την ώρα του μαθήματος πηγαίνει ή ο Θεολόγος πού είναι αποσπασμένος εκεί, ή κάποιος κληρικός από την Μητρόπολη Βελγίου, η οποία ανήκει στο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, διδάσκοντας κανονικά το μάθημα. Το ίδιο συμβαίνει και με τους Ρωμαιοκαθολικούς, αλλά και με τους Προτεστάντες. Για όσους μαθητές δεν είναι Χριστιανοί αλλά άλλων θρησκειών, την ώρα εκείνη διδάσκονται το μάθημα της Φιλοσοφίας.

Πολλοί για να στηρίξουν τα αστήρικτα, επικαλούνται το παράδειγμα της Γαλλίας. Η Γαλλία από το 1905 αποτελεί ένα λαϊκό Κράτος. Είναι η χώρα και η πατρίδα του Διαφωτισμού, ο οποίος ξεκίνησε ένα πόλεμο εναντίον του Κλήρου. Αλλά ποιού κλήρου; Του Ρωμαιοκαθολικού. Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία παρά τον πόλεμο πού δέχτηκε δημιούργησε τα δικά της σχολεία, στα οποία το μάθημα των Θρησκευτικών διδάσκονταν κανονικά. Το παράδοξο ήταν και είναι ότι πολιτικοί, όπως και ο σημερινός Πρόεδρος της Γαλλίας Νικολά Σαρκοζί, προήλθε όχι από κάποιο δημόσιο σχολείο αλλά από τα σχολεία της Εκκλησίας. Δήλωσε μάλιστα ότι τα θρησκευτικά βιώματα που απέκτησε του έκαναν καλό στην ζωή του.

Στο ίδιο πνεύμα κινείται και η Γερμανία. Στις περιοχές όπου επικρατεί ο Προτεσταντισμός, το μάθημα γίνεται από Προτεστάντη Θεολόγο καθηγητή. Το ίδιο και για τις περιοχές όπου επικρατεί ο Ρωμαιοκαθολικισμός. Για τους Ορθοδόξους έχει υπάρξει ιδιαίτερη μέριμνα, ώστε την ώρα της διδασκαλίας των Θρησκευτικών των άλλων δογμάτων, την ίδια ώρα τα ορθόδοξα παιδιά να το διδάσκονται από τους Θεολόγους και τους κληρικούς της Μητροπόλεως Γερμανίας. Άλλωστε αυτό πού ενώνει τον Ελληνισμό του Εξωτερικού είναι η Εκκλησία και η αγάπη για την πατρίδα

και τις παραδόσεις. Επομένως ας σταματήσει αυτή καραμέλα ότι φταίει η Ευρώπη. Η Ευρώπη έχει τονίσει κατά κόρον ότι αυτά τα θέματα αφορούν το κάθε Κράτος μέλος χωριστά και δεν επεμβαίνει. Το πρόβλημα το έχουμε δυστυχώς εμείς. Εμείς είμαστε αυτοί πού θέλουμε να ξεριζώσουμε κάθε τι το Ελληνορθόδοξο, κάθε τι πού να θυμίζει την παράδοση και την ιστορία του Γένους μας. Φαίνεται ότι η θρησκεία, η ιστορία, η παράδοση, και κάθε τι πού μας ενώνουν σαν Γένος πρέπει να πεθάνουν. Αλλά μαζί με αυτά θα πεθάνουμε και εμείς. Και τότε θα είμαστε αναπολόγητοι στους προγόνους μας, καθώς και στους διαδόχους μας. Αυτό το έχει πει ο μεγάλος ποιητής μας Κωστής Παλαμάς: «...χρωστάτε σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα 'ρθούνε, θα περάσουν. κριτές θα μας γεννήσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί».

(Πηγή: amen.gr)